

Digitaliseret af | Digitised by

**DET KGL.
BIBLIOTEK**

Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):

Steen-Jensen, G.; Tekst: Robert Schønfeld & Aage Steffensen.

Titel | Title:

Stjerner og Striber eller ;; "Københavnernes Sommerkabaret 1916"

Udgivet år og sted | Publication time and place: København : Peder Friis, <1916>

Fysiske størrelse | Physical extent:

16 s. :

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

Sm R-Tivoli Varieté

Tivoli Varietés Repertoire

STJERNER OG STRIBER

eller KØBENHAVNERNES SOMMERKABARET 1916

Tekst: **Robert Schønfeld**
@
Aage Steffensen

Musik: **G. Steen-Jensen**

Offentligt Foredrag eller Gengivelse af Sangene
i Grammophon, Fonograf o.l. uden Forfatterens
Tilladelse er forbudt i Følge Forfatterloven af
19. December 1902

III

Forlæggerens Ejendom for alle Lande
PEDER FRIIS' MUSIKFORLAG
KØBENHAVN

x 390241201

1916-17, No 284

Sækkepibe Duet.

1

HUN. *HAN.*

1. Jeg er født den nit - ten! de Ok - to - ber! Der - om - kring! Der - om -
 2. Børn' hjælps - da - gen gik jeg rundt med Bøs - se. Der - om - kring! Der - om -
 3. Jeg har tjent halv - tred-sinds - ty - ve Kro - ner. Der - om - kring! Der - om -
 4. Du ka' bedst li' Kvin - der som er køn - ne. Der - om - kring! Der - om -
 5. Jeg i Nat har fan - get tred' - ve Lop - per. Der - om - kring! Der - om -
 6. Jeg ku' li' en Mand som Ha - rald Raa - ge. Der - om - kring! Der - om -

kring! Skønt Ok - to - ber - pi - ge er hun so - ber!
 kring! Der var man - ge dej - li - ge smaa Tø - se.
 kring! Paa halv - an - det Aar og el' - ve Maa' - ner.
 kring! De maa ik - ke væ - re alt - for grøn - ne.
 kring! Hun om Nat - ten møn - stre si - ne Trop - per.
 kring! Kvin - der ne er ik - ke rig - tig klo - ge.

HUN. *HAN.*

f Far var fuld og Mor var Rul - le - ko - ne. Der - om -
 Bet - ty Nan - sen er et Par og Tred - ve. Der - om -
 Du fik Klø' den - gang du gik i Sko - le. Der - om -
 Al - strup hed'n Mor - mon med ot - te Ko - ner. Der - om -
 Du gaar Tur paa Ve - ster - bros Pas - sa - ge. Der - om -
 I „Kraks Blaa“ har Tus' - ner faa - et Plad - sen. Der - om -

kring! Der - om - kring! Hun gik rundt med Tær' ne ud af Sko' - ne!
 kring! Der - om - kring! At du kun er seks - ten, de' jeg glad - ve.
 kring! Der - om - kring! En - den ble' jeg ej det kun - de taa - le.
 kring! Der - om - kring! Han i Kær - lig - hed til - ti - der dro - ner.
 kring! Der - om - kring! Hil - sen - de paa Dem der gi'r „Mas - sa - ge“
 kring! Der - om - kring! Tak - ket væ - re Frem - gang i „Gul - las - sen“

Dans.

f

f

Dyrtidsvisen.

Moderato.

1. Der er lagt paa Sil - den og der er lagt paa Il - den,
 2. Der er lagt paa Æn - der og paa for - lor - ne Tæn - der,
 3. Der er lagt paa Bol - len og der er lagt paa „Ol - len“,
 4. Der er lagt paa Kop - per og der er lagt paa Hop - per,
 5. Der er lagt paa Lej - en og der er lagt paa Ste - gen,
 6. Der er lagt paa Blik - ur'e og der er lagt paa Slik - pur'e,
 7. Der er lagt paa Smør - ret og der er lagt paa Tør - 'et,
 8. Der er lagt paa Lev' - ren, os - se paa Ge - ne - ren,
 9. Der er lagt paa Staal - tøj og der er lagt paa „Tol - stoj“,
 10. Der er lagt paa Søl' - skaal og Bar - ne - sjov i Døl's - maal,

der er lagt paa Stop - pe - naal og hvid Ki - ne - ser - traad,
 der er lagt paa Mør - brad og paa Suk - ker og paa Fragt,
 der er lagt paa Wie - ner - brød og Sen - nep og Ce - ment,
 der er lagt paa Bø - ger og paa Skind og Læ - der - rem,
 der er lagt paa Bol - scher og paa Ka - ger og paa Aal,
 der er lagt paa Ov - ne og paa Vog - ne og paa Løg,
 der er lagt paa Bræn - de og paa Se - ve og paa Skraa,
 der er lagt paa O - ta og paa So - da og paa Sand,
 der er lagt paa Pig - traad, Ne - ger - kys og Pud - se - cream,
 der er lagt paa Eng - le - fedt og Le - ver - tran og Te,

der er lagt paa Kaf - fen og der bli'r lagt paa Straf - fen,
 der er lagt paa Pun - gen og der er lagt paa Tun - gen,
 der er lagt paa Kraa - ser og der er lagt paa Daa - ser,
 der er lagt paa Kruk - ken og der var lagt paa Vug - gen,
 der er lagt paa Maat - ten og der er lagt paa Pot - ten,
 der er lagt paa „Byg - gen“ og der er lagt paa Ryg - gen,
 der er lagt paa Svær - ten og der er lagt paa Ær - ten,
 der er lagt paa Kæl - ken og der er lagt paa Mæl - ken,
 der er lagt paa Si - den og der er lagt paa Ti - den,
 der er lagt paa Lomm' - ur og der er lagt paa Jom - fru'r,

hver Gang Kaf-fe - bøn - ner - ne til Kiel er gaa't. Der er lagt paa Fug-le - pluk i
 det ka' os - se ske at Tun-gen bli'r „be - lagt.“ Der er lagt paa Flæ-ske - svar og
 Gul - la - schen er ste - get mindst en Snes Pro - cent. Der er lagt paa Dæk - ke - tøj og
 Tril - lin - ger, da jeg i Mor - ges vend - te hjem. Der er lagt paa Hat - te - pind og
 Rej - er - ne er peb - re - de i Pot - te - maal. Der er lagt paa gun - stigt Tøj og
 Svi - ne - ryg - gen, Jord og Sten og Skidt og Møg. Der er lagt paa Kis - se - bær og
 det var der at „Æ - ven - tyr - prin - ses - sen“ laa. Der er lagt paa Da - me - haar og
 op - lagt Mælk det faar man hos sin Mæl - ke - mand. Der er lagt paa Mu - rer - tøj og
 Lem - vigh Mül - ler ryk - ker os en Ti - me frem. Der er lagt paa „Fraa - se - lyst“ hos
 det vil si - ge „Bro - læg - ger - jom - fru - er - ne.“ Der er lagt paa Gum - mi - hjul og

Form af Dun og Fjer og der er lagt paa Rul - le - buk og der er lagt paa Ler,
 der er lagt paa Ris og der er lagt paa Vi - ske - læ'r og der er lagt paa Is,
 der er lagt paa Snus og der er lagt paa Væg - ge - tøj og der er lagt paa Grus,
 der er lagt paa Krudt og der er lagt paa Kat - te - skind og der er lagt paa Sprut,
 der er lagt paa Traad og der er lagt paa kun - stigt Møj og der er lagt paa Raad,
 der er lagt paa Ribs og der er lagt paa Gris - se - tær og der er lagt paa Nips,
 der er lagt paa Gæs og der er lagt paa Lam - me - laar og der er lagt paa Græs,
 der er lagt paa Plads og der er lagt paa Pur - re - lög og der er lagt paa Dass,
 den der tje - ner Guld og der er lagt paa Gaa - se - bryst og der er lagt paa Sul,
 der er lagt paa Vers og der er lagt paa Lom - me - uld og der er lagt paa Tværs,

der er lagt paa Gas - sen og paa Pa - tent - ma - dras - sen. Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa „Lær - ken“ og der er lagt paa „Sær - ken.“ Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa Fin - ker og der er lagt paa Skin - ker. Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa Ske'r - ne og der er lagt paa Ble'r - ne. Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa „A - mor“ samt paa „Vo - re Da - mer.“ Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa Pro - saen og der er lagt paa So - faen. Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa Æg' - ne og der er lagt paa Læg'ne. Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa Øl - taar og der er lagt paa Krølhaar. Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa Pen - ge og der er lagt paa Sen - ge. Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.
 der er lagt paa Ha - ven og jeg har lagt paa Ma - ven. Det er rent u - troligt hvad der lægges paa.

Børs-Terzet.

1. *Meyer:* Vi
2. *Meyer:* Vi
3. *Moses:* Jeg
4. *Meyer:* Man
5. *Meyer:* Paa
6. *Meyer:* Jeg

er tre ra-ske Dren-ge som paa Kur-sen skæ-re kan, det skyl-der man sin
sjak-rer hvor vi sjak-rer kan naar vi er u-den-dørs, og vi har faa-et
hug-ger min Va-lu-ta ved No-te-rin-gen ved Da', det lo-ved' jeg Re-
svæl-ger o-ver Ø-re-ne i Kro-ner den er klar, men sæt-ter Kro-nen
Bal-lins Søn-ner le-ver vi Ge-schæf-ten den er fin, der har jeg tjent med
brænd-te mig paa mi-ne brænd-te Bøn-ner tæt ved Jul, end-skønt vi ej maa

Ko-ne, I-si do-ra og sin Stand. *Moses:* Og skal vi gaa til „Pa-ri“ sæt-ter
Lov af Fær og Mo'r at gaa paa Børs. *Moses:* Jeg træk-ker mig til-ba-ge flot naar
bek-ka før-end jeg gik hjem-me fra. *Meyer:* Vi syn-ger vo-res Vek-sel-sang som
først paa Vær-ke naar man Ø-re har. *Moses:* Jeg gri-ner smør-ret naar paa Smør-ret
I-sak Cohn, Cor-do-sa og Le-vin. *Moses:* Jeg sø-de Pen-ge tjen-te mig paa
spi-se Flæsk saa aad jeg dog Klav-sul. *Moses:* Vi tje-ner al-le-sam-men Guld hvor

jeg hver Ø-re i, jeg gør i Damp-skibs-ak-tier, no-get
Kur-sen da-ler kun, thi jeg er hem-lig li'e-saa vis som
vi har lært fra smaa, saa sandt som Carl Lund-ses Ak-tier
jeg kan tje-ne lidt, paa Flæ-sket sid-ste Vin-ter fik jeg
Suk'-ret det var Grams, med Le-vi-son og Ben-dix og med
vi saa faar det fra, vi dan-ser Pen-ge-pol-ka om den

skal man gøre i. *Melchior:* Ja ja, selv føl - ge - lig!
vi - se Sa - lo - mon. *Melchior:* Selv følg' - lig Sa - lo - mon!
kan i Vej - ret gaa. *Melchior:* Selv følg' - lig kan de gaa.
li - ge - godt mit Fedt. *Melchior:* Selv føl - ge - lig Pro - fit.
A - ron A - bra - hams. *Melchior:* Selv følg' - lig A - bra - hams.
gyld - ne Kalv hver Da'. *Melchior:* Selv følg' - lig Da' for Da'.

Alle tre:

1-6. Mo - ses, se han kan haus - se og gam - le

Mel - chior, ja han kan bais - se, men Mey - er

har dog den fi - ne Næ - se naar der kan

tje - nes halv - treds Pro - cent!

Den kommer aldrig mer' igen.

1. Jeg	gik mig ud en	Af-tenstund for	blot at gaa en	Tur, tænk-te	ik - ke paa A -
2. Jeg	mø-der hos Hr.	Kammer-san-ger	He-rold hvor han	boer, for at	ø - ve den Te -
3. Min	Bed-ste-mø'er for	tæl-ler om den	Tid vi brug-te	Tran og fra	Brøn-den hen-ted
4. Min	Lap-pe-sko-ma'r	gik og spe-ku -	le-re-de i	Læ'r og da	han var hel-dig
5. So	fi-e var en	Pi-ge, skøn som	Pi-ger-ne mod	Syd, al-tid	Mo'-ren slog til
6. Jeg	fik en Sjus i	af-tes med Hr.	Christen-sen fra	Hee. Aa Jens	Chri-tian sku' de

mour	el - ler	un - ge gif - te	Fru'er, men	Skæb-nen vil - de	ha' at jeg sku'
nor	jeg har	faa - et af min	Mo'er. Nu	gi'er Hr. Kam-mer -	san - ge - ren jo
Vand,	det var	Ti - der med For -	stand. Da	Pi - ger - ne var	Jom-fru - bly og
der,	blev han	hur - tig Mil - lio -	nær. For	le - den jeg i	Lux - us - bil ham
Lyd,	for So	fi - es sto-re	Dyd. Og	naar So - fi - e	saa et Mand-folk
se,	han har	godt Hu - mør p.	t. Vi	var jo et par	styk-ker til en

lø - be paa en	Snut, hun ku'	se at jeg var	u - gift, u - den	Ko - ne - ser - vi -
Ti - mer ud - i	Sang, men til	Ti - der kan han	drøm-me helt. Ak	ja - der var en
ik - ke gik paa	Sjov Klok-ken	ot - te Af - ten	laa de pænt i	Jom-fru - bur og
saa, han bry-stet	sig skønt jeg	skyl-der ham halv -	an - den Kro - ne,	kend-te han mig
slog hun Øj - et	ned kend-te	ej til Li - vets	Fri-stel-ser til	Dans og Kær-lig -
lil - le stil - le	Sjavs der var	Zah - le der var	Ro - de og Sca	ve - ni - us og

tut.	Jeg	løf - te - de min	ny - e Hat, „hvor	skal de hen i	Nat? Hun
Gang.	Da	sidst vi tog det	høj - e A, han	stand-sed mig og	sæ'e; Lad
sov.	Men	nu er det en	an - den Sag, nu	gør de Nat til	Dag. Nu
ej.	Hans	Ko - ne sad ved	si - den a', jeg	hør - te nok hun	sæ'e aa,
hed.	Til	Spil - le - læ - rer	So - fus - sen, kom	hjem som Fri - ste	ren. De
Klavs.	Mens	Sta - dil sad ved	Spil - le - bord, han	kom med dis - se	Ord. Sig

hed An - ge - li - ka sa'e hun selv - sø - de Siv, hen-des Mand var Kap -
 Pe - ter kun daa - re med sit krøl - le - de Haar med min skal - de - de
 gaar de - res Kjo - ler knapt til Knæ - er - ne ned Kjo - len stry - ger de
 hør lil - le Fat - ter, hvor de skri'er Gul - lach - bil det er Rak - ket der
 spil - le de fi - re - hæn - digt, han og den smaa og han traad - te Pe -
 hu - sker I da jeg var Kon - seils - præ - si dent det var Ti - der, vel

tain og var til - søs paa et Skiv? Aa! Aa!
 Is - se tog jeg Folk paa et Aar. Aa! Aa!
 helt i - fald det saad'n bli - ver ved. Aa! Aa!
 ærg - rer sig, men smil blot E - mil. Aa! Aa!
 da - len naar at Mør - ket faldt paa. Aa! Aa!
 Danmarks bed ste Ti - der om - trent. Aa! Aa!

vi var sam - men sam - me Nat, Aa! Aa! bed - ste Nat som
 hu - sker du min Smør - te - nor Aa! Aa! og mit A - bon -
 de skal se til næ - ste Aar Aa! Aa! Da - mer kun i
 Fol - kets Dom er al - drig blid Aa! Aa! har du glem't den
 Fi - e hun kom galt af sted Aa! Aa! Mo' - ren suk - ke -
 Fol - kets Kær - lig - hed vi fik Aa! Aa! hu - sker I mit

jeg har hat, ak ja - jeg si - ger blot om den - Den
 ni - ne - kor He - rold Kam - mer san - ge - ren han
 Buk - ser gaar. Lan - ge Kjo - ler, kæ - re Ven de
 gam - le Tid da du kun var Sko - ma'r - svend den
 de og græd Dy - den har du tabt min Ven den
 mil - de Blik den go - de Tid med Chri - sten - sen den

1-6. kom - mer al - drig mer i - gen!

En Time før.

mf

1. For - le - den Mor' - en var jeg fraen jeg
 2. I Ba - det jeg pla - ce - rer mig, som
 3. En Nat naar jeg vil ha' de Sjøv før
 4. I Af - tes da med Brask og Bram jeg
 5. En - gang i - mel - lem faar jeg Trang til

laa og tænk - te fy for Fa'n i -
 A - dam pro - me - ne - re jeg til
 in - gen Sjøv er dat - te Sjøv saa
 ven - te hjem med Ga - nen klam jeg
 det man kal der Chan - ce - ment saa

dag be - gyn - der alt - saa Da'n en
 Pi - gen hun mas - se - re mig en
 gaar jeg ud paa Nat - te - sjov en
 hil - ste pænt paa min Ma - dam en
 spi - ser jeg paa Re - stau - rant en

Ti - me før den plej'r. Nu
 Ti - me før hun plej'r. Min
 Ti - me før jeg plej'r. Jeg
 Ti - me før jeg plej'r. Ma -
 Ti - me før jeg plej'r. Jeg

sprin - ger jeg hver Mor' - en - stund af
 Tjen - ste - pi - ge som er Mø, den
 var i Af - tes til et Sold et
 dam - men som ku' lug - te Sjus hun
 ta'r en lil - le Fro - kost - ret lidt

Sen - gen op, saa Mor' - en - sund, for
 Ra - ce er nu ved at dø, hver
 Sted paa Lan - det Fan i Vold og
 vend - te sig og sa'e ved Gus' Du
 Bi - xe - mad, og har jeg ædt saa

Mor' - en - stund har Guld i Mund en
 Mor' - en stil - ler sig i Kø en
 jeg blev svim - mel i min Knold en
 lug - ter jo af Spi - ri - tus en
 er jeg alt - saa ble - ven mæt en

Ti - me før den plej'r! Saa
 Ti - me før hun plej'r! Hun
 Ti - me før jeg plej'r! Min
 Ti - me før Du plej'r! Det
 Ti - me før jeg plej'r! For -

kys - ser jeg min Æg - te - viv, en   Ti - me før jeg plej'r.   Hun
 er til sta - dig - hed for - tabt en   Ti - me før hun plej'r.   I
 Vært den sto - re Dil - le fik en   Ti - me før han plej'r.   Vi
 løb mig ned ad Ryg - gen koldt en   Ti - me før det plej'r.   Den
 le - den jeg i Glæ - des - rus en   Ti - me før jeg plej'r,   sad

stir - rer paa mig kold og stiv en   Ti - me før hun plej'r.   Jeg
 det Vor - her - re han har skabt en   Ti - me før han plej'r.   Og
 sam - men til Sta - tio - nen gik en   Ti - me før vi plej'r.   Med
 gang hun raab - te Druk - ken - bolt en   Ti - me før hun plej'r.   Jeg
 paa et bil - ligt Spi - se - hus en   Ti - me før jeg plej'r.   Og

si'er go' - mor' - en lil - le Ven, saa   aab - ner jeg For - ret - nin - gen og
 Pi - gen hun er fan' - me sød med   Fing - re - ne hun Næ - sen snød saa
 Kø - re - pla - nen var' et rent ad   Hæk - ken - feldt til, som be - kendt for
 stod et lil - le Øj - e - blik mens   jeg en ræd - som Bal - le fik saa
 der jeg gu - le Ær - ter fik dem   fik jeg paa et Øj - e - blik jeg

luk - ker Bix - en i i - gen en   Ti - me før jeg plej'r!
 spi - ste jeg min Hav - re - grød en   Ti - me før jeg plej'r!
 To - get det kom ind for sent en   Ti - me før det plej'r!
 gik jeg ud og sag - de Hik en   Ti - me før jeg plej'r!
 vik - ke si'e hvor - dan det gik en   Ti - me før det plej'r!

Scenens Børn.

1. Jeg stod ved E - ma - nu - el Lar - sens Dør, kom
 2. Hos Doc - tor phil. Mant - zius jeg ban - ker paa, kom
 3. Jeg ban - ke - de paa hos Cor - ne - li - us, kom
 4. Hos Fjel - strup jeg ban - ke - de paa en Da', kom

ind! Vi to har vist truf - fet hin - an - den før, ta' Plads.
 ind! Sid ned, un - ge Mand, De maa ik - ke gaa, ta' Plads.
 ind! sig hvad vil De ny - de, jeg gi'r en Sjus, ta' Plads.
 ind! Vel - kom - men Du kæ - re, faa Tøj - et a', ta' Plads.

Tales i 1. Vers:

Unge Mand, paa Livets Kegelbane. Har vi ikke været ved samme Scene engang i længst forsvundne Tider? Hva' si'er De - paa „Dagmar“, var De paa „Dagmar“. Det var jeg osse engang. Hvem har ikke været paa „Dagmar“ i sine unge Dage. Husker De „Dagmars“ Glansperiode? Nu har Dagmar-teatret ligesom det Kongelige faa-en „Hofmann“ til Direktør. Tiderne forandre sig. Saa De den gammeldags Komædie i Studenterhuset? Naa, ikke. Saa er De gaaet tabt af noget. Iscenesættelsen var af mig. Jeg elsker alt hvad der har Æventyrets Duft over sig. Jeg var med i Æventyret to Hundrede Gange. Unge Mand, skulde De trænge til en Ven, saa husk paa at hos mig gaar De aldrig forgæves.

Tales i 2. Vers:

Var det Hansen De sa'e? Det Navn har jeg hørt før. De minder mig om en ung haabefuld Debutant, som jeg i sin Tid interesserede mig for, under min Direktørægide. Mind mig ikke om Nationalscenen. Det er tilstrækkeligt at jeg skal erindres om denne Anstalt hvergang jeg henter Pensionen. Hva' tillader De Dem at bemærke, unge Mand - Scenisk Samfund? Ja, det er en fornem Institution, som bæres oppe af Kunstens fornemste Navne med Dr. Carl Mantzius i Spidsen. Hva' beha'r. Hvem de øvrige Navne bestaar af. Det erindrer jeg ikke... Hvad siger De, om jeg er træt? Unge Mand, se paa mig.

Tales i 3. Vers:

Kære gamle Dreng— Undskyld min umotiverede Munterhed.— Jeg skal ærlig talt sige Dem, jeg er endnu bedøvet af Bifaldets Larm der hvor jeg sang i Aftes. Hvor det var? Det skal jeg sige Dem. Det var i et meget fint Lokale „Kronprins Wilhelms Palæ“ Det er kun gudbenaadede Kunstnere som udfolder deres Talent paa dette Sted. Imorgen afholder min personlige Ven Arvid Ringheim sit aarlige Bal for 27de Gang i denne Saison. Jeg har tilsagt min Assistance og jeg skal ikke nægte at jeg glæder mig til at staa Ansigt til Ansigt med Byens High Life. Paa Gensyn.

Tales i 4. Vers:

Sa'e De no'et Tullemand? Hvor jeg optræder for Tiden. Jo, nu har jeg det. I „Riddersalen“ Jeg bli'r serveret som en lille „Efterret“ ovenpaa Ella Dyberg, (siddende eller staaende „Smörgås“). Jeg udfolder mit Talent i „Fa'r og Søn“ af min Ven Levy— Sludder— hva' jeg vilde sige, af min Ven Breidahl. Hva' si'er De, ung And i Gemyse og Rabarbergrod, som Mo'r lavede den— jeg si'er som Mo'r lavede den— ja det var rent utroligt som Mo'r lavede den. Hva' beha'r, Stella Kjerulf— ja det er en stor Kunstnerinde paa sit lille intime Omraade. Æbleskiver (af de berømte). Jeg havde nær glemt Frikadeller og Leon Restorf. (Som Kokken tilbereder det til sin egen Mund.) Friske Limfjordsøsters og Lorry (paa det sidste). Og sidst og ikke mindst, min Ringhed— ja—

Og skul - de det ske at Ta - len - tet det bri - ster, og
De spør' om mit Hel - bred og gri - ner i Skæg - get, jo
Suk - ces paa Suk - ces o - ver - alt mig for - føl' - er, som
De ved jeg hos Lor - ry er gaa - et en Smul' an, ta'

skul - de det ske at De Pub - li - kum mi - ster saa
Tak, jeg er sta - dig - væk ned - brudt og svæk - ket Ta -
Bøl - ger - ne Bi - fal - det op mod mig skyl - ler jeg
mig til „Det kong' - li - ge“ næ - ste Aar skuld' man ja

kom kun til mig De - res lil - le Ma - gi - ster A - dieu!
len - tet er „stæk - ket“ og Vil - jen er knæk - ket A - dieu!
har min Te - nor, mit Ta - lent, min - ne Krøl - ler A - dieu!
saa er er slet ik - ke mer lil - le Tull' - mand A - dieu!

Lovise.

1. En	Af - ten da jeg skul - de	spi - se,	saa	traf jeg	Lo -
2. Jeg	spi - ste en en - kelt Ra -	di - se	thi	no'et skal	man
3. Vil	Du staa Mo - del paa en	Fli - se	som	Ve - nus,	Lo -
4. Saa	fulg - tes jeg hjem med Lo -	vi - se	thi	hun maa -	te
5. Og	saa gik jeg op med Lo -	vi - se	men	sik - ken	Ma -

vi - se,	hun	sa'e hun var Eks - pe - di -	tri - ce,	hos	Jen - sen	og
spi - se,	og	Re - sten det aad saa Lo -	vi - se	af	den Ka -	ba -
vi - se,	Dit	Bil - led skal sæl - ges hos	Gie - se	Lo -	vi - se	sa'e
gi'e se,	Først	rend - te jeg mod en Mar -	ki - se	og	knu - ste	min
li - ce	for	hen - de var det Be - ne -	fi - ce	thi	Tø - sen	var

Co. _____	Lo -	vi - se, Lo -	vi - se,	hun	gik med en Kniplings - che -
ret. _____	Og	ef -	ter som	Sjæ - len,	blev
Ja! _____	Og	hjem -	me paa	Sto - len	der
Hat. _____	Snart	stod	vi i	Por - ten,	jeg
gift. _____	Og	Man -	den var	hjem - me.	Jeg
					løb men fik Frak - ken i

mi - se den maat - te hun vi - se, hun var rin-get ned ka' De
 kæ - len i Kær - lig - heds - dvæ - len, hun sag - de; det Fan - dens Kor -
 Kjo - len da stod hun i So - len al - de - les som Ve - nus kom -
 fjor - ten den Nat var det Tor - den og Reg - nen i Span - de - vis
 Klem - me hans Kræf - ter var slem - me og der blev Ba - la - de og

tro. Aa! Aa! Lo - vi - se Dig vil jeg pri - se.
 set. Aa! Aa! Lo - vi - se Din Ab - be - di - se
 plet. Aa! Aa! Lo - vi - se Dig ku' jeg spi - se
 skvat. Aa! Aa! Lo - vi - se i Din Re - mi - se
 Pift. Aa! Aa! Lo - vi - se i Mor - gen - di - se

— Jeg el - sker Dig sa'e jeg sam - me Da' og hun sa'e, aa, ka' Du se hvad jeg
 — Du er saa sød som en Sol - skins - da' nu er Du min, ka' Du se hvad jeg
 — Du skøn - ne Mø, fal - de - ri fal - de - ra, saa dej - lig skabt, ka' Du se hvad jeg
 — er Plads til to ka Du nu si - ge ja? og hun sa'e: ja, ka' Du se hvad jeg
 — fra fjer - de Sal tril - le - ri tril - le - ra jeg rul - led' ned, ka' Du se hvad jeg

1. 5. sa'e. Aa! Aa! Lo - vi - se Lo - lo - lo - vi - se

— Hun stod og grin - te fjol - let skønt der ej var no'et at gri - ne a.

Det ser farligt ud.

Moderato.

1. Jeg er grim og u - bar - be - ret og min Teint den er me - le - ret, Klon-set
 2. Vil De ik - ke ta' og si'e me' hvorfor U - re - ne en Ti - me ryk - kes
 3. Drej - er i Zo - lo - gisk Ha - ve sa'e om Chang og El - lens Ga - ve næ', den
 4. Frø - ken Jen - sen o - ver Gaar - den hun har lagt sig ud i Vaa - ren Stor - ken
 5. Sil - ke hat og Mor - gen - slæ - ver Bomulds - slips og rø - de Næ - ver og en
 6. Hver gang jeg ta'r Bad fra Stran - den bru'r jeg Buk - ser som en an - den men al -
 7. Frø - ken Han - sen gik for - nøj - et ud paa Ri - sten, men da Tøj - et det var
 8. Jeg en Af - ten med tre Pi'r var lidt paa Sjov, med mig vi fi'r var Gud be -
 9. Ham der staar og fi - ler „Bas - sen“ han sku' ha' et Par paa Kas - sen tror du du

det er ram - po - ne - ret jeg ser far - lig ud. Jeg ved
 frem, Gud Fa - der fri - me' det ser far - lig ud. Dis - se
 ku' I ik - ke la - ve den saa far - lig ud. Naar de
 kom - mer nok i Mor - gen hun ser far - lig ud. Jeg for
 Flip som er for snæ - ver det ser far - lig ud. Krum - me
 li' - vel føj for Fan - den det ser far - lig ud. Smaa Bal -
 o - ver Ho' - det fløj - et det saa far - lig ud. Sy - net
 vars for saad'n et Vir - var det ser far - lig ud. De om
 pyn - ter paa Ter - ras - sen Du ser far - lig ud. Sten ved

ik - ke hvad jeg li' - ner, al - le Men - sker af mig gri - ner, Næ - sen
 Taar - ne med Ka - sket - ter som man rundt i By - en sæt ter, jeg gad
 yn - di - ge smaa Fu' - le gri - ser vo - res Hat - te - pu - le te' ved
 Jom - fru'r stor Re - spekt har saa - dan en jeg i min Slægt har men at
 Tæ'r og Ryg - gen bøj - et skol - det Teint og Stær paa Øj - et og saa
 let - pi'r kan man ken - de paa de Ben to tyk - ke Sven - de og en
 und - gik kun de fær' - ste pluds' - lig raab - te hen - des Kær' - ste du har
 Kys blev ved at pla - ge jeg mig ik - ke skal be - kla - ge jeg laa
 Pul - ten der paa Vagt staar ef - ter No - der han paa Jagt gaar men naar

vrim - ler med Ru - bi - ner, jeg ser far - lig ud.
 vidst hvor - for de æ' - der, de ser far - lig ud.
 Hel - lig - aands en Smu - le, det ser far - lig ud.
 hun en vok - sen Knægt har, det ser far - lig ud.
 Sous paa Kra - ve - tøj - et det ser far - lig ud.
 gan - ske ræd - som En - de det ser far - lig ud.
 glemmt det al - ler - vær - ste det ser far - lig ud.
 Lig i fi - re Da - ge og saa far - lig ud.
 han med Kej - ten Takt slaar det ser far - lig ud.

Forstandigt Ægteskab.

Mel: Ung i Kvindens Kridthus stod jeg-

1.

Hvis i Kvindens Kridthus, Manden
 Vil forblive til han dør
 Skal han ikke li'som Fanden
 Raabe op, som var han skør:
 (Satens osse- hvor er Tændstikkerne?)
 Skav Dig ikke lille Sofus, kys Din Ægteviv og sig
 „Saa saa, Tuttenas“
 Græd nu ikke, Frederikke, spar de salte Taares Tab
 Det er forstandigt Ægteskab.

2.

Kvinde, hvis Din Mand en Aften
 Møder med en Kæfert paa
 Og han tilstaar han har haft'en
 Li'e fra han i Vuggen laa.
 (Satens Spirikum- hvor er jeg?)
 Kald ham ikke for en Dranker, hjælp ham at faa Tøjet a'
 Saa saa, gamle Jas.
 Vis ham nu Din fulde Tillid, ta' i ham et kraftig Tav
 Det-er forstandigt Ægteskab.

3.

Mand, hvis Du gaar i Butiker
 Med den Kvinde Du har faa't
 Og hun sig om Munden slikker
 Mens Du tænker, kort og godt
 (Satens Kælling_ er det nødvendig?)
 Har hun prøvet 30 Hatte, si'r Du høflig og galant
 Saa saa Tuttenas,
 Ska' vi ikke „overnatte“ det har ingen Kissejav
 Det er forstandigt Ægteskav.

4.

Kvinde, vil Du hos Din Herre
 Være sikker paa Sukces
 Skal Du ikke Vejen spærre
 Til det fælles Separè
 (Satanas, _ rør mig ikke.)
 Du ska' være mild og venlig, aldrig gnaven sur og tvær.
 Saa saa gamle Jas
 Luk ham ind i „Paradiset“, nik og smil vær til Behav.
 Det er forstandigt Ægteskav.

5.

Mænd_ fra Bønder til Baroner
 Hvis en Nat I føler Trang
 Til at snyde Jeres Koner
 Gør det saa med „Fut“ og „Bang“
 (Satens dejlig Pige_ skaal Kaveline)
 Naar I saa den næste Mor'en, kommer hjem, saa sig I blot
 Saa saa, Tuttenas
 Du er meget meget bedre_ det er mig der er en Flab
 Det_ er forstandigt Ægteskab.

6.

Kvinde_ er du ikke lyk'lig
 Ska' Du bare ta' Revance
 Gør Dig Livet lyst og hyg'lig
 Hvis en Da' Du faar en Tjans
 (Satens Mandfolk_ Forandring fryder.)
 Sku' din Mand faa no'et at vide, trøst ham saa med disse Ord
 Saa saa, gamle Jas
 Ham den anden_ grim og ked'lig_ rent umulig_ gammelt Gnav.
 Det_ er forstandigt Ægteskav.

